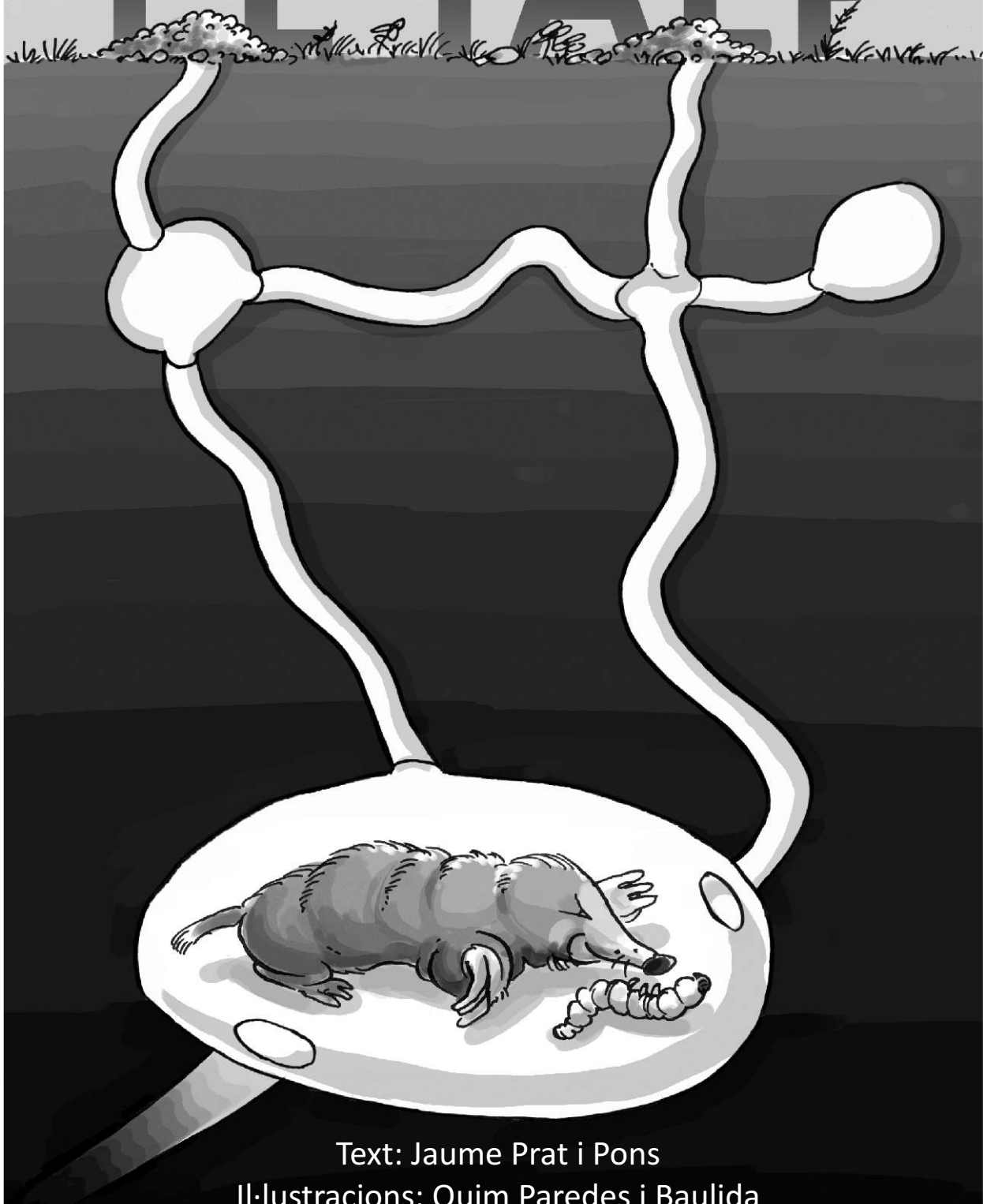

DE SANTA EUGÈNIA EL TALP

Text: Jaume Prat i Pons
Il·lustracions: Quim Paredes i Baulida

EL TALP de Santa Eugènia

Idea i text: Jaume Prat i Pons

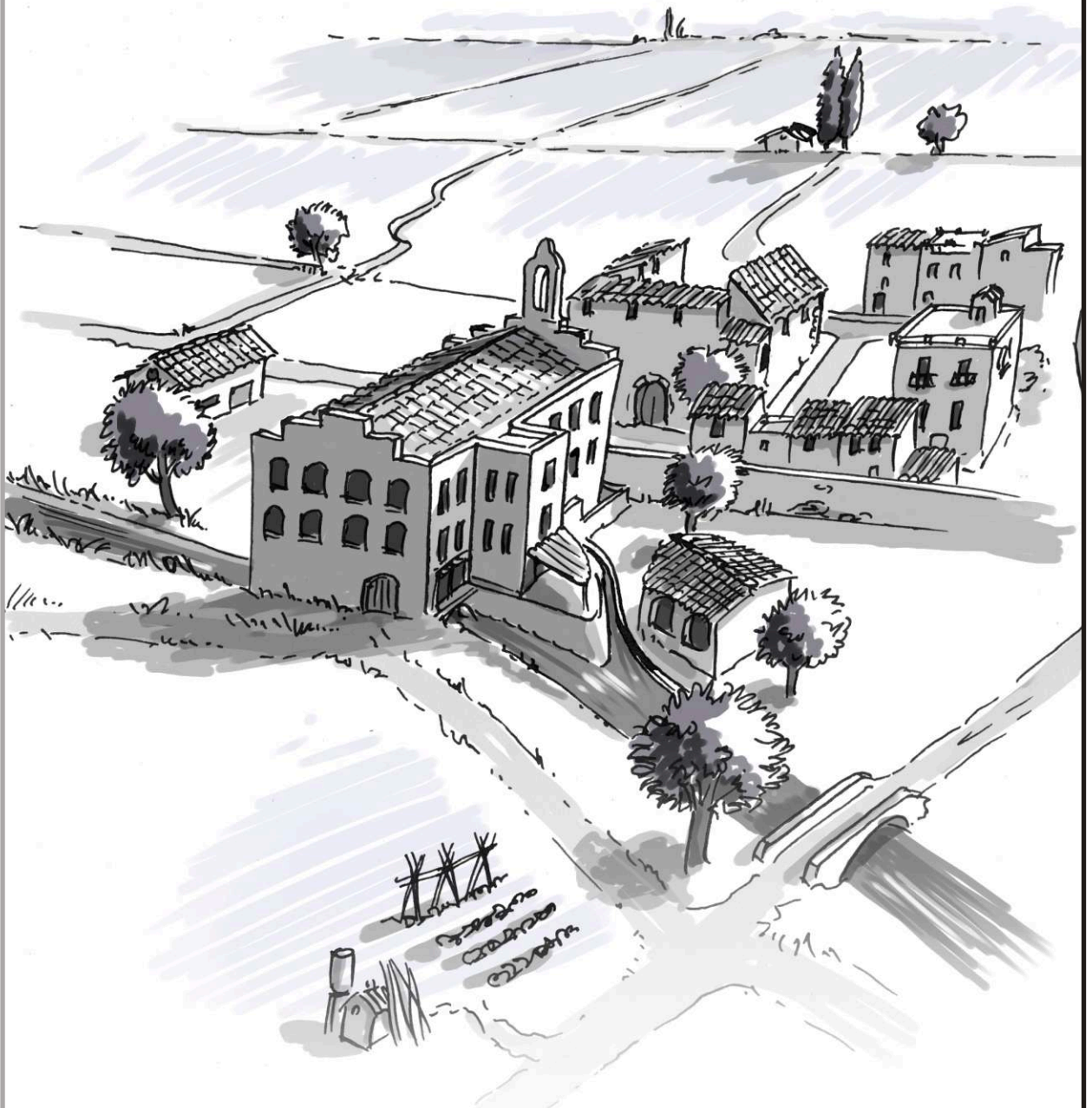
Il·lustracions: Quim Paredes i Baulida

Edita: AMPA Escola Montfalgars

Correcció de textos: Núria Angelats

Edició i disseny: www.24ixs.net

Si passegeu per Santa Eugènia de Ter i us arribeu fins a l'antiga fàbrica de filats, actual Espai Marfà amb la biblioteca Salvador Allende com a plat fort, podreu comprovar que aquesta va ser construïda a sobre de la sèquia Monar, ni al seu costat dret ni al seu costat esquerre, ... al mig! El perquè d'aquest inusual fet, construir una fàbrica sobre un rec d'aigua, cal buscar-lo en la curiosa història que expliquen els més vells de l'antic poble.

Diuen els avis que els seus respectius avis els explicaven que dos-cents anys enrere un talp gegant rondava per les hortes de Santa Eugènia. Segons es deia, aquesta rara espècie de talp tenia un gran cos cilíndric de més d'un metre de llargada, una llarga cua d'uns vint-i-cinc centímetres, el cap en forma de con acabat amb un llarg morro i unes grans i potents potes del davant amb forma de pala acabades amb llargues i retorçades unghes totalment adaptades a l'excavació.

Malgrat que ningú l'havia arribat a veure mai, ja que es passava tot el dia excavant sota terra galeries i més galeries de túnels que connectaven amb el seu cau on hi tenia la seva confortable llar i el seu gran rebost d'aliments, se'n coneixia la seva existència pels grans pilons de terra en forma de petits volcans que deixava al bell mig de les hortes cada vegada que sortia a proveir-se de menjar, bàsicament cucs, llimacs, larves d'insectes i aranyes. Fins i tot, els pagesos li tenien certa por ja que les vegades que algun gat curiós o alguna guineu famolenc havia intentat caçar-lo penetrant en un dels seus túnels mai més n'havia tornat a sortir.

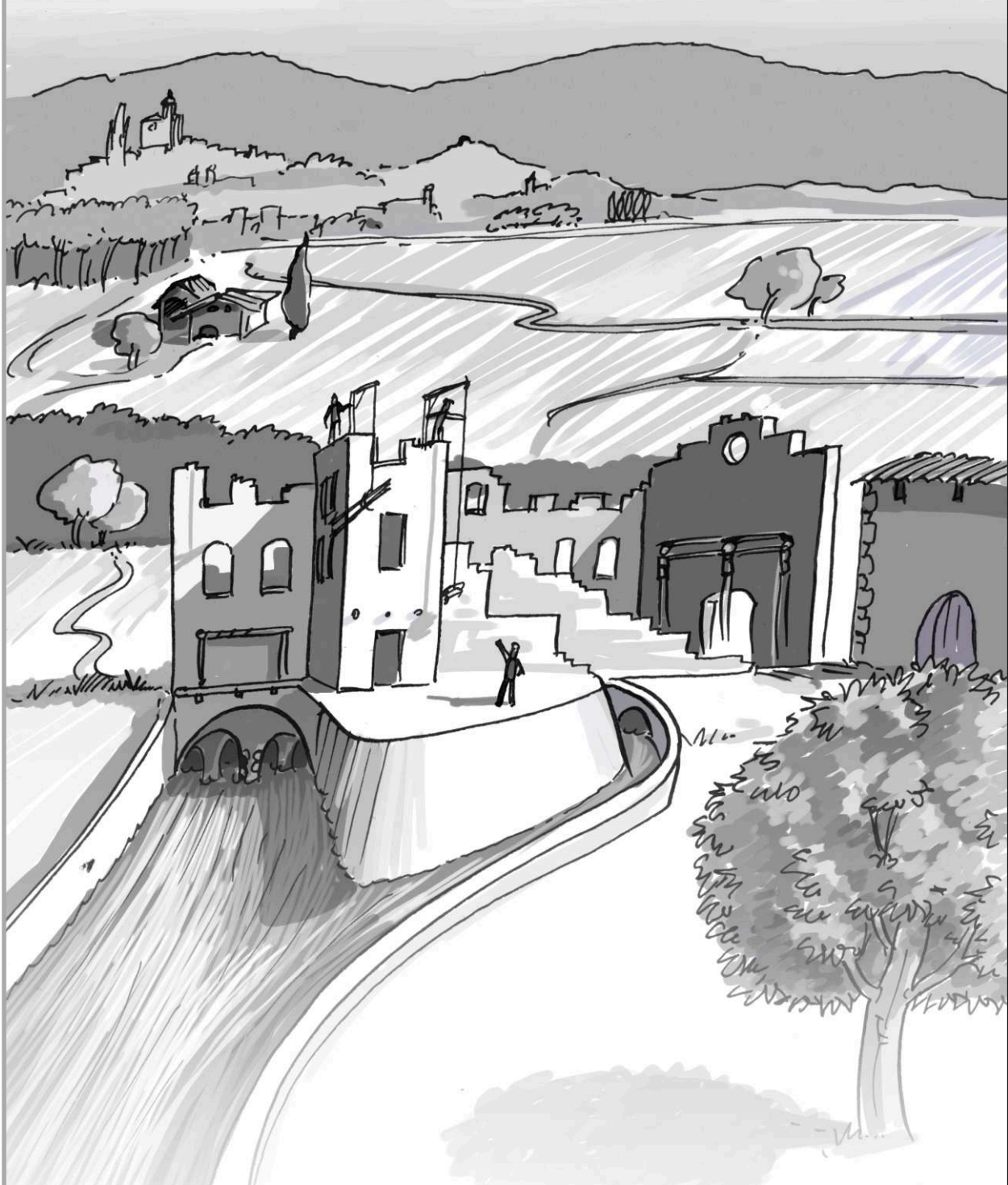

Un dia, darrera Can Dositeu, al costat dret de la sèquia Monar, una colla d'homes va començar a cavar, a pic i pala, un gran forat en els dominis del talp per tal de fer els fonaments del que havia de ser una fàbrica de filats de cotó. Amb el trasbals algunes de les galeries excavades pel talp gegant i bona part de la seva llar, rebost inclòs, van esfondrar-se. De seguida, el talp va sortir a la superfície i, malgrat la seva pobra vista, va poder veure l'origen dels seus maldecaps: algú havia fet un forat encara més gran que els seus. Molt empipat, es va passar tota la nit traginant terra amb les seves potents potes davanteres fins que, entrada la matinada, va aconseguir tancar el forat excavat el dia abans per aquells homes.

L'endemà, la colla d'homes no s'ho podia creure, res quedava del forat que amb tant esforç havien excavat el dia abans. Sense perdre temps, van tornar a excavar un forat igual al del dia anterior però, a la nit, el talp els hi va tornar a tapar. Així, un dia rere un altre fins que el seu cap els va dir que proessin d'excavar a l'altre costat de la sèquia.

Els cansats homes van excavar un forat idèntic a l'altre costat de la sèquia, però, l'astut talp se les va apanyar per travessar-la per sota i també els hi va tapar. Forat que la colla d'homes feia durant el dia, forat que el talp gegant tapava durant la nit. De res va servir que alguns homes es quedessin a fer guàrdia durant la nit, l'intel·ligent talp treballava amb tanta rapidesa i tanta precisió per sota terra que els va ser impossible de caçar.

Passat un mes, el promotor de la nova fàbrica, un tal Joan Rull de Girona, preocupat pel retard de les obres i per la pèrdua de diners que això comportava a la seva butxaca, va tenir una gran idea: “No construïren la nau principal de la fàbrica ni a un costat ni a l’altre de la sèquia Monar, la construïren ..., a sobre!”

I, així, va ser com tothom va quedar content, el promotor de la fàbrica va poder engegar aquesta tot just sis mesos després d'haver començat les obres a sobre mateix de la sèquia i el talp gegant va poder continuar vivint, excavant metres i metres de fondes galeries, a les hortes que envoltaven la nova fàbrica.

Explica la gent gran que aquesta és la raó per la qual mai s'han urbanitzat les hortes de Santa Eugènia. Cada cop que algun promotor immobiliari espavilat ha provat de fer els fonaments d'algun habitatge, l'endemà se'ls ha trobat altre cop plens de terra, ... diuen que el culpable és el talp de Santa Eugènia.

